

მარადისობის ლაჟვარდები

მდუმარება მთელ სამყაროს იცავს,
სადღაც კენტად ჩაიარა ვაჟმა.
მე ოცნებით მოვშორდები მიწას,
გული იგრძნობს მარადიულ ლაჟვარდს.

მე, ძვირფასო, უფრო გული მტკივა,
ისევ მინდა ჩავიარო დაბლა.
ქარი არ ქრის, ფიქრიანი ვზივარ,
ლოდი ადევს მივიწყებულ საფლავს.

თეთრი დღეა და ბაღია იქით,
არის გული და ოცნება წმინდა.
დავიღალე შორეული ფიქრით
და ძვირფასო, დასვენება მინდა.

მდუმარება მთელ სამყაროს იცავს,
სადღაც კენტად ჩაიარა ვაჟმა.
მე ოცნებით მოვშორდები მიწას,
გული იგრძნობს მარადიულ ლაჟვარდს.